

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoPr/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113203010
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1113203010.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Janky Richterovej, v právnej veci žalobkyne: R. G., L.. XX.X.XXXX, J. J. XX, J., zast. WERNER & Co. s.r.o., so sídlom Stromová 54/A, Bratislava, proti žalovanému: Slovenské národné divadlo, so sídlom Pribinova 17, Bratislava, zast. Fons iuris s.r.o., so sídlom Kominárska 2, 4, Bratislava, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a o náhradu mzdy, na odvolanie žalovaného proti medzitýmnemu rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 19Cpr/2/2013-560 zo dňa 27. januára 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým medzitýmnym rozsudkom súd prvej inštancie určil, že výpoveď z pracovného pomeru daná žalobkyni žalovaným listom zo dňa 22.8.2012 je neplatná. Svoj rozsudok právne odôvodnil ustanoveniami § 61 ods. 1 a 2, § 63 ods. 1 písm. e/ a ods. 4, § 77 Zákonníka práce a § 132 a § 153 ods. 1 O.s.p. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa začala pracovať u žalovaného na základe Pracovnej zmluvy zo dňa 30.11.1987 s nástupom do práce dňom 1.12.1987, a to vo funkcii vedúcej referentky ekonomiky. Pracovný pomer bol dojednaný na dobu neurčitú. S účinnosťou od 1.4.2002 bola žalobkyňa vo funkcii referentka personálneho a mzdového odboru žalovaného, pričom jej pracovnou náplňou bolo, podľa opisu pracovných činností, zabezpečovať celú agendu spojenú s odmeňovaním zamestnancov SND, spracovávanie všetkej agendy týkajúcej sa dohôd o umeleckom hostovaní, ako aj dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, t. j. zatriedňovanie do platových tried, prepočtom rokov praxe, kontrolou správnosti navrhutej platovej triedy, vyhotovovaním mzdových kariet zamestnancov, vyhotovovaním dokladov o mzdách, kontrolou priznaných odmien, vypracovávaním mzdových podkladov. Na základe Dohody o zmene pracovných podmienok zo dňa 24.6.2010 sa žalobkyňa stala s účinnosťou od 1.7.2010 vedúcou oddelenia personálneho manažmentu Ekonomického úseku SND, dňom 1.8.2010 bola menovaná do funkcie Ekonomického riaditeľa Ekonomického úseku SND. Súčasťou tejto dohody bol aj písomný Opis pracovných činností žalobkyne ako ekonomickej riaditeľky, ktorý bol najmä nasledovný: Riadiť a zodpovedať za činnosť celého ekonomického úseku, zodpovedať za plnenie úloh vyplývajúcich z príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov a vnútorných predpisov SND, zodpovedať a zabezpečovať súhrnné spracovanie administratívnych podkladov súvisiacich s tvorbou a rozpisom rozpočtu SND, zodpovedať za komplexné vedenie účtovníctva SND a spracúvanie príslušných štatistických výkazov, preverovanie hospodárnosti a účelnosti vynakladania finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu v SND, organizovať a riadiť evidenciu majetku SND, pričom bola podriadená generálnemu riaditeľovi. Z osobného spisu žalobkyne tiež vyplýva, že v dňoch 5.1.2011, 29.12.2010, v dňoch 22. až 28.11.2010, 9. až 17. 10.2010, v dňoch 4.10.2010 do 10.10.2010 bola individuálne poverená zastupovaním generálneho riaditeľa SND počas jeho neprítomnosti.

2/ Ďalej súd prvej inštancie dokazovaním zistil, že ku dňu 1.7.2012 došlo u žalovaného k zmene v osobe generálneho riaditeľa SND. Žalobkyňa bola dekrétom zo dňa 11.07.2012 s účinnosťou od 12.7.2012 odvolaná z funkcie Ekonomickej riaditeľky Ekonomického úseku SND. Listom zo dňa 12.7.2012 jej žalovaný ponúkol voľné pracovné miesta, avšak mimo ekonomického úseku. Išlo o pracovné miesta umeleckého charakteru - člena baletného zboru, herca, šepkára, sólistu baletu, člena orchestra, člen operného zboru. Žalobkyňa s dosiahnutým ekonomickým vzdelaním ani jednu z uvedených ponúk neprijala. Listom zo dňa 26.7.2012 žalovaný v zastúpení novo menovaným generálnym riaditeľom C. Q. vytkol žalobkyni, že pri kontrole činnosti SND zistil na ekonomickom úseku, že: (1) dňa 23.8.2010 bola uzatvorená zmluva medzi SND a Strediskom odbornej praxe Hotel Management o výpožičke nehnuteľného majetku štátu, na ktorú odoprelo dať súhlas Ministerstvo kultúry SR listom zo dňa 11.11.2010 pre nevýhodnosť zmluvy pre SND, (2) zmluva medzi SND a W. G. J. - K. zo dňa 1.5.2004 rieši podávanie jedál zamestnancom divadla v jedálni K. na B. A. X S. N. X E. J., podľa informácií z finančnej účtárne W. G. J. nehradil za nájom žiadne finančné prostriedky, po začatí prevádzky v nových budovách Ing. Peter Bartek naďalej neplatil divadlu žiadnu úhradu, (3) zmluva zo dňa 26.8.2008 medzi SND a N.-Q. I..G..J. S., s.r.o. rieši podmienku dovozu a výdaja stravy pre zamestnancov SND. Žalobkyni bolo vytknuté, že konečná cena nesmie prekročiť 80,- Sk za hlavné jedlo mäsité a 65,- Sk za hlavné jedlo bezmäsité a 10,- Sk za polievku, čo nezodpovedá cene jedál v súčasnosti, ako aj to, že firma GASTRO-CENTRUM neplatí divadlu žiadnu úhradu, (4) zmluva medzi SND a SEBA, Senator Banquets, s.r.o. obsahuje dohodu o poskytovaní gastronomických služieb pre pracovníkov SND a návštevníkov hlavnej budovy SND v divadelnej sezóne 2011/2012, ani podľa tejto zmluvy nedostáva SND žiadne úhrady, pričom ceny nezodpovedajú zmluve, sú s výnimkou dvoch jedál na komerčnej báze iných reštauračných služieb v Bratislave, (5) predmetné zmluvy neboli uvedené na internete podľa zákona č. 546/2010 Z. z. Žalobkyni bolo v súvislosti s uvedenými zmluvami žalovaným vytknuté, že všetky zmluvy obsahujú ustanovenie o ich vypovedateľnosti, napriek tomu SND túto možnosť nevyužilo, zmluvy platia od ich uzatvorenia, tiež jej bolo vytknuté, že dňa 12.3.2012 bola elektronickou poštou upozornená pracovníčkou ekonomického úseku na neplatnosť zmluvy medzi SND a Strediskom odbornej praxe Hotel Management, pričom nevykonala žiadne kroky na nápravu, Stredisko odbornej praxe postúpil priestor ďalej. Podľa pracovnej náplne žalobkyňa ako ekonomická riaditeľka SND za vytknuté nedostatky zodpovedá, nakoľko zodpovedala za činnosť celého Ekonomického úseku, a za plnenie úloh vyplývajúcich zo všeobecne záväzných predpisov a vnútorných predpisov SND. Listom zo dňa 1.8.2012 žalobkyňa reagovala na písomné výtky žalovaného, všetky namietala, nakoľko ani jednu z vytýkaných zmlúv za SND neuzatvorila, ani na jednu z uvedených zmlúv nevykonávala finančnú kontrolu, pričom v rokoch 2004 až 2008 pracovala ako vedúci referent ekonomiky práce a miezd s agendou úplne odlišnou, za uzatvorenie zmlúv nie je zodpovedná, obsah ani jednej z nich s ňou nebol nikým kompetentným zo SND prerokovaný, ich obsah nebol ňou nikdy odsúhlasený, ani podpísaný. Z listiny označenej ako „Rozviazanie pracovného pomeru“ zo dňa 22.08.2012 žalovaný dal žalobkyni výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. K závažnému porušeniu pracovnej disciplíny malo dôjsť s odkazom na správu o výsledku finančnej kontroly zo dňa 12.7.2012, pričom spočíva v tom, že žalobkyňa mala takmer dva roky až do 12.7.2012 trpieť používanie majetku SND inou organizáciou (SEBA Senators Banquets s.r.o.), napriek výslovnému nesúhlasu ministerstva kultúry SR, keď nezabezpečila kontrolu a plnenie pohľadávok SND, nákladov a výnosov SND za používanie majetku SND inými organizáciami - nájomcami SEBA, Senator Banquets, s.r.o., K., N.-Q. I..G..J. S. D..O..M.. a Stredisko odbornej praxe Hotel Management, ktoré neplatili žiadnu úhradu SND za používanie majetku SND, vrátane využívania vody a energií hradených z prostriedkov SND, pričom tieto povinnosti jej ukladal organizačný poriadok SND v čl. XIX. Žalobkyňa porušila svoju povinnosť preverovať hospodárnosť a účelnosť vynakladania finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu v SND. Ďalším dôvodom porušenia pracovnej disciplíny žalobkyňou malo byť nezverejnenie zmluvy uzatvorenej medzi SND a spoločnosťou SEBA Senator Banquets s.r.o. dňa 15.8.2011 podľa zákona č. 546/2010 Z. z.. Ďalšie porušenie pracovnej disciplíny videl žalovaný v tom, že žalobkyňa nevykonala žiadne účinné opatrenia na odstránenie závadného stavu, na ktorý bola upozornená pracovníčkou ekonomického úseku D. B.M. dňa 12.3.2012, ktorý mal spočívať v tom, že SEBA - Stredisko odbornej praxe hotel Management používa priestory bez schválenia Ministerstva kultúry SR a neplatí za služby spojené s užívaním priestorov, hoci zodpovedá za plnenie úloh vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov.

3/ Zo svedeckej výpovede C.. S.. S. Š.S., S., ktorý bol generálny riaditeľ žalovaného v období od 1.5.2010 do 21.9.2011, vyplynulo, že žalobkyňa bola v tom čase jeho podriadená, pracovala vo funkcii ekonomickej riaditeľky. V čase jeho pôsobenia u žalovaného platil organizačný poriadok, ako aj pracovné náplne. Riaditeľka ekonomického úseku nemala v pracovnej náplni dojednávať obsah zmlúv o nájme

nebytových priestorov, toto mal v agende Technicko-prevádzkový úsek (ďalej len ako „TPÚ“). Všetky zmluvy, ktoré mu boli predkladané na podpis ešte predtým prešli právnym posúdením cez externú advokátsku kanceláriu. V SND bola aj funkcia kontrolóra, ktorý priamo spadal pod generálneho riaditeľa a ktorý mal povinnosť v určitých časových úsekoch predkladať správy o finančnej kontrole. Svedok ďalej vypovedal, že zmluvy o nájme nebytových priestorov mal na starosti riaditeľ TPÚ, ktorým bol v čase jeho pôsobenia vo funkcii N. D. W.. E., on mal na starosti aj verejné obstarávanie. K systému parafovania zmlúv svedok vypovedal, že pred podpisom zmlúv samotným generálnym riaditeľom zmluvy parafoval, resp. kontroloval hlavný kontrolór SND, pokiaľ bol o to generálnym riaditeľom požiadany. Svedok ohľadom obsahu pracovnej náplne žalobkyne ako ekonomickej riaditeľky vypovedal, že táto mala na starosti rozpočet, mzdové oddelenie, všetky záležitosti týkajúce sa platov, odmien, honorárov, konzultovali s ňou, či má SND dostatok finančných prostriedkov na určité aktivity. Svedok potvrdil tvrdenia žalobkyne, že zmluvy o stravovaní zamestnancov mal v kompetencii riaditeľ P. W.. E. a tento zodpovedal aj za zverejňovanie zmlúv podľa platného právneho predpisu, ktorý bol prijatý v roku 2011.

4/ Súd prvej inštancie sa v priebehu dokazovania oboznámil i s Pracovným poriadkom žalovaného. Z čl. 1.3.42 vyplýva, že žalovaný bol povinný s dôvodmi výpovede zamestnanca oboznámiť a umožniť mu, aby sa k nim vyjadril. Podľa čl. 2.3.48 je vedúci zamestnanec povinný zabezpečiť účinný systém vnútornej kontroly práce a výsledkov útvaru a naplno využívať informácie získané kontrolou zamestnancov, včas a kvalifikovane rozhodovať o všetkých problémoch, ktorých riešenie patrí do právomoci vedúceho a účinne spolupracovať s vedúcimi ostatných útvarov, aby sa dosiahol požadovaný cieľ. Podľa čl. 2.3.49 je vedúci zamestnanec povinný dôsledne ochraňovať majetok zvereného útvaru, vyvodzovať dôsledky z porušenia predpisov o ochrane vlastníctva štátu a v prípadoch, keď dôsledky z porušovania predpisov nespádajú do pôsobnosti vedúceho, hlásiť tieto prípady svojmu najbližšiemu nadriadenému.

5/ Podľa súdu prvej inštancie pre posúdenie platnosti výpovede bol v prejednávacom prípade relevantný najmä obsah pracovnej náplne žalobkyne, jej povinnosti dané všeobecne záväznými a internými predpismi žalovaného a v kontexte s tým posúdenie, či skutky uvedené ako výpovedné dôvody, boli zavinené žalobkyňou v súvislosti s plnením jej pracovných úloh, či sa tieto skutky vyznačujú intenzitou pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, a či žalovaný v súvislosti s výpoveďou dodržal subjektívnu a objektívnu prekluzívnu lehotu definovanú v § 63 ods. 4 ZP. Po vykonanom dokazovaní prvoinštančný súd dospel k záveru, že výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 22.8.2012 daná žalovaným žalobkyňi je neplatná, a to z viacerých dôvodov.

6/ Žalobkyňa sa titulom svojej funkcie riaditeľky ekonomickeho úseku nemohla dopustiť porušenia pracovnej disciplíny spočívajúcej v tom, „že takmer dva roky až do 12.7.2012 trpela používanie majetku SND inou organizáciou“, nakoľko žalobkyňa nebola štatutárnym orgánom žalovaného, ani hlavným kontrolórom, v jej pracovnej náplni nebola správa budov a v tejto súvislosti výkon predbežnej finančnej kontroly, uvedené spadalo do pracovnej náplne riaditeľa TPÚ a jeho podriadených čo vyplýva z pracovných náplní riaditeľa TPÚ a jeho podriadeného zamestnanca W.. C. (na čl. 341 a 347 súdneho spisu). V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na vyššie popísanú pracovnú náplň žalobkyne ako ekonomickej riaditeľky a na článok XIX Organizačného poriadku žalovaného (podľa ktorého Ekonomický riaditeľ SND priamo riadi finančno-rozpočtové oddelenie, personálny a mzdový odbor, sociálno-právne oddelenie a oddelenie evidencie majetku, to všetko na čl. 40 až 43 súdneho spisu). Žalobkyňa tiež nemohla porušiť pracovnú disciplínu z dôvodu nezabezpečenia kontroly a plnenia pohľadávok SND za používanie priestorov SND, nákladov a výnosov SND za používanie majetku SND, uvedený výpovedný dôvod bol len všeobecne formulovaný, bez akýchkoľvek konkrétností s absenciou vytknutia jednoznačných pochybení a času, v ktorom malo dôjsť k pochybeniu, v tejto časti bola preto výpoveď neurčitá a nejasná. V súvislosti s nezverejnením zmluvy uzatvorenej medzi SND a SEBA Senator Banquets, s.r.o. zo dňa 15.8.2011 žalovaný nepreukázal, že predmetnú zmluvu predložil ekonomickeму úseku za účelom zverejnenia, t.j. že k pochybeniu došlo práve postupom Ekonomického úseku v čase, keď tam žalobkyňa pôsobila vo funkcii riaditeľky. Prvoinštančný súd pre úplnosť dodal, že povinnosť zverejnenia zmlúv v čase od 1.1.2011 podľa zákona č. 546/2010 Z. z. spadala do kompetencie Ekonomického úseku, avšak prípadné ojedinelé nezverejnenie zmluvy nie je možné považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny so sankciou výpovede z pracovného pomeru, v tejto súvislosti môže ísť len o menej závažné porušenie, ktoré svojou intenzitou samo o sebe výpovedný dôvod nezakladá.

7/ Žalobkyňa ani jednu zo žalovaných namietaných zmlúv v jeho mene neuzatvorila, navyac Zmluva o stravovaní zamestnancov s W.. G. J. - K. bola uzatvorená dňa 1.5.2004, Zmluva o dovoze a výdaji stravy s N. - Q. I.G..J.. S., D.O..M.. dňa 26.8.2008, Zmluva o výpožičke nehnuteľného majetku so Strediskom odbornej praxe Hotel Management dňa 23.8.2010, Zmluva o nájme nebytových priestorov

so SEBA, Senator Banquets, s.r.o. nebola uzatvorená vôbec pre chýbajúci súhlas ministerstva financií, pričom žalobkyňa bola menovaná do funkcie ekonomickej riaditeľky až dňa X.X.XXXX. Z jej pracovnej náplne a daných kompetencií nevyplývalo oprávnenie tieto zmluvy v mene žalovaného vypovedať, resp. neoprávnených užívateľov z priestorov žalovaného vypratať. Uvedené mohol vykonať, resp. relevantne právne iniciovať, len štatutárny zástupca žalovaného na základe odporúčania hlavného kontrolóra a riaditeľa TPÚ, do kompetencie ktorého táto problematika v zmysle pracovnej náplne spadala. Kompetencia Ekonomického úseku bola v súvislosti so zmluvami len evidenčná, pokiaľ mu boli namietané zmluvy riadne na zaevidovanie predložené, čo preukázať bolo jednoznačne procesnou povinnosťou žalovaného. Správa o výsledku kontroly (čl. 170 a nasl.) zo dňa 12.7.2012 je vzhľadom na uvedené skutkové a právne zistenia bezpredmetná, naviac kontrola vykazuje znaky účelovosti, keď 12.7.2012 riešila zmluvy uzatvorené v roku 2004, 2008 a 2010, preto nie je možné prijať stanovisko žalovaného, že sa o nevýhodnosti zmlúv dozvedel až dňa 12.7.2012. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného, že žalobkyňa môže reálne niesť zodpovednosť za dodržiavanie predpisov za každý organizačný úsek žalovaného, t.j. aj za TPÚ a iné úseky, pretože takéto tvrdenie vykazuje znaky iracionálnosti.

8/ V súvislosti s plynutím prekluzívnych lehôt podľa § 63 ods. 4 Zákonníka práce sa prvoinštančný súd stotožnil s právnym názorom právneho zástupcu žalobkyne o uplynutí jednoročnej objektívnej lehoty, odkedy žalovaným udávaný dôvod výpovede vznikol, čo vyplýva zo samotnej štylizácie „Rozviazania pracovného pomeru“ žalovaným adresovaného žalobkyne, keď porušenie pracovnej disciplíny charakterizuje slovami: „Takmer dva roky ste trpeli...“. Uplynutie objektívnej prekluzívnej lehoty je ďalším dôvodom neplatnosti predmetnej výpovede.

9/ Medzitýmny rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Prvoinštančný súd podľa žalovaného pochybil pri dokazovaní vo veci samej, ako aj právnom posúdení. Nesúhlasil, že by žalobkyňa nezodpovedala za plnenie zmlúv z dôvodu, že ich nepodpisovala. To by ad absurdum znamenalo, že za všetky zmluvy, ktoré sú u zamestnávateľa podpisované, zodpovedá jedine osoba, ktorá ich podpísala. Výpovedným dôvodom v prípade žalobkyne bolo porušenie pracovnej disciplíny, nie neuspokojivé plnenie pracovných úloh, ako to tvrdil súd prvej inštancie.

10/ Pokiaľ išlo o dôvody neplatnosti výpovede, žalovaný ich všetky rozporoval. Namietal, že žalobkyňa celkom jednoznačne zodpovedala v zmysle pracovnej náplne za preverovanie hospodárnosti a účelnosti vynakladania finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu. Napriek tomu, že žalovaný niekoľkokrát poukázal na túto skutočnosť, súd prvej inštancie to neakceptoval, ani sa s tým nevysporiadal. Zo štátneho rozpočtu boli vynakladané energie, ktoré žalovaný platil miesto spoločností, ktoré mali poskytovať stravu v predmetných priestoroch. Napriek tejto skutočnosti a skutočnosti, že zmluvy o stravovaní spadali do agendy žalobkyne, žalobkyňa nikdy túto situáciu neriešila. Hoci žalobkyňa vedela, že v predmetných priestoroch sú spoločnosti, ktoré poskytujú stravovanie bez zmluvy, nikdy nekonala, ani nikoho neupovedomila a neoboznámila s týmto stavom. Sama žalobkyňa vypracovala Príkaz generálneho riaditeľa č. X/XXXX zo dňa 26.3.2012, tzv. „kompetenčák“, ktorý sa týka podpisovania zmlúv. Podľa neho mala žalobkyňa v agende uzatváranie zmlúv a dohôd a rozhodovanie v záležitostiach súvisiacich s poskytovaním stravovacích služieb, ak celková odplata na základe jednej zmluvy/dohody nepresahuje 10 000,- €. Zmluvy spomenuté vo výpovedi, ako aj v Oboznámení podľa § 63 ods. 6 Zákonníka práce sa jednoznačne vzťahovali na poskytovanie stravovacích služieb a občerstvenia zamestnancom. Bez ohľadu na to, kto podpisoval zmluvy, patrili do agendy žalobkyne. Rovnako bez ohľadu na to, či išlo alebo malo ísť o zmluvy o nájme alebo zmluvy o stravovaní, ekonomický riaditeľ zodpovedal za ekonomické fungovanie a rozpočet žalovaného. Počas svojho pôsobenia ani napriek upozorneniu zo strany zamestnankyne však pre nápravu situácie, ktorá vznikla v SND, nič žalobkyňa neurobila, ani neinformovala priameho nadriadeného, ani iného vedúceho zamestnanca. Pochybenie žalobkyne konštatovala aj kontrola Ministerstva kultúry SR v Správe o výsledku následnej finančnej kontroly č. XX/XXXX. Žalobkyňa napriek tomu, že bola jedinou osobou, ktorá mala prístup k údajom na účtovných dokladoch, nevykonala ani jeden krok pre riešenie daného problému. Je nemysliteľné, aby ekonomický riaditeľ neniesol zodpovednosť za nesprávne hospodárenie inštitúcie, keď je zodpovedný za jej finančné riadenie a prehľad. Súd prvej inštancie sa týmito tvrdeniami nevysporiadal, čím je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie rovnako nesprávne posúdil kompetencie podľa čl. XIX Organizačného poriadku. Podľa tohto článku okrem agendy stravovania mal Ekonomický úsek v agende aj rozpočet a jeho vytváranie a hospodárenie, teda príjmy a výdavky celej organizácie. Z toho vyplýva, že žalobkyňa musela mať prístup k informáciám o tom, kto a kedy žalovanému platil a na základe čoho.

11/ Žalovaný nesúhlasil, že by bol dôvod výpovede neurčitý bez vymedzenia časovej a vecnej konkretizácie dôvodov. Predmetné konanie sa evidentne týka predmetných zmlúv, ktoré sú spomenuté v ods. 1 „Rozviazania“ zo dňa 22.8.2012, ako aj z Oboznámenia. Dôvod výpovede je jasný a zrozumiteľný, súd prvej inštancie ho však vytrhol z kontextu a zaoberal sa len jedným odsekom.

12/ V prípade nezverejnenia zmluvy, žalovaný namietal, že súd prvej inštancie kúskoval výpovedné dôvody, keď sám o sebe tento dôvod nepovažoval za závažný. Neposúdil však predmetné konanie v celkovom kontexte a v súvislosti s ostatnými porušeniami pracovnej disciplíny. Opätovne ide o čisto formalistické hodnotenie vytrhnuté z kontextu. Prvoinštančný súd si odporoval, keď uviedol, že žalovaný nepreukázal, že bola zmluva predložená ekonomickému úseku na zverejnenie a zároveň uviedol, že jasne do agendy Ekonomického úseku patrila. Podľa pracovnej náplne zamestnankyne podriadenej žalobkyni mala táto výlučne právo viesť evidenciu zmlúv. Ak ju zaregistrovala, tak je evidentné, že ju nezverejnila, hoci o tom vedela. Rovnako sama žalobkyňa predložila e-mail v predmetnej veci, ktorý preukazuje, že agenda Zmluvy - bufety boli posielané a registrované danou zamestnankyňou.

13/ Podľa žalovaného je nepochopiteľné tvrdenie prvoinštančného súdu, ktoré odkazuje na podpis zmluvy so spoločnosťou SEBA, Senator Banquets, s.r.o. zo dňa 23.8.2010 v súvislosti s tvrdením súdu, že žalobkyňa bola menovaná do funkcie „až“ dňa 1.8.2010, teda skôr ako je dátum podpisu zmluvy. Povinnosťou žalobkyne bolo v zmysle interných predpisov kontrolovať príjmy a výdavky aj v súvislosti so zmluvami, ktoré mala evidentne v kompetencii žalobkyňa. Hoci sa žalobkyňa chodila stravovať do predmetných zariadení, neupozornila na skutočnosť, že predmetné platby nedochádzali. Zodpovednosť žalobkyne bola jasne preukázaná v zmysle jej pracovnej náplne a interných predpisov, jej zodpovednosť bola naprieč organizačnými zložkami, bez ohľadu na to, pod koho zmluvy spadali, v súvislosti s jej agendou a to rozpočet a kontrola. Je iracionálne tvrdenie súdu, keď uviedol, že žalobkyňa v podstate nezodpovedala za nič. Tvrdenie súdu, že kompetencia Ekonomického úseku vo vzťahu k zmluvám bola iba evidenčná, je absolútne neprijateľné. Žalovaný ďalej poukázal na ustanovenia čl. XIX Organizačného poriadku, Pracovnú náplň žalobkyne, Pracovný poriadok žalovaného, Príkaz generálneho riaditeľa č. X/XXXX zo dňa 26.3.2012, tzv. „kompetenčák“, z ktorých vyplýva, čo mala žalobkyňa v agende. Kontrola hospodárenia a efektívnosti nakladania a hospodárenia organizácie boli plne v kompetencii žalobkyne a nie iných osôb. Súd napriek námietkam žalovaného vzal do úvahy svedectvo G.. Š., ktorý bol účelovým svedkom a s námietkami žalovaného sa nevysporiadal. Žalobkyňa celkom preukázateľne svojou nekompetentnosťou a neodbornosťou spôsobila vysoké škody vyplývajúce z jej pochybení v súvislosti s jej agendou.

14/ Žalovaný sa nestotožnil ani s konštatovaním súdu prvej inštancie ohľadom lehôt. Objektívnu lehotu spojil súd s uzavretím zmlúv, ale to nie je podstatné, nikto nikdy žalobkyni nevytýkal podpisovanie zmlúv, ale neplnenie si povinností žalobkyne v súvislosti so zmluvami. Formuláciu „takmer dva roky ste trpeli“ súd posudzoval formalisticky, bez širšieho zmyslu. Dva roky boli uvedené len v súvislosti s vymenovaním žalobkyne do funkcie, táto vec ale neznamená začiatok plynutia objektívnej lehoty. Tá skutočnosť sa viaže práve k upozorneniu zamestnankyňou podriadenu žalobkyni. Lehotu objektívnu treba počítvať od toho momentu a lehotu subjektívnu od momentu vykonania vnútornej kontroly. Moment nie je možné spájať s podpisom zmlúv, najmä ak súd prvej inštancie tvrdí, že žalobkyňa nepodpisovala zmluvy. Súd prvej inštancie sa však nevysporiadal ani s predmetnými lehotami, keď ich uviedol len veľmi všeobecne a neuviedol, ktorú skutočnosť viaže na ktorú lehotu a od ktorého momentu mala začať plynúť lehota. Čo sa týka objektívnej lehoty v prípade nezverejnenia zmluvy so SEBA, Senator Banquets, s.r.o., na jej zverejnenie mala zamestnankyňa podriadená žalobkyni lehotu 3 mesiace. Lehota tak mohla začať plynúť až od momentu, keď nebola zverejnená deň po dni uplynutia trojmesačnej lehoty na zverejnenie, čo znamená, že ide o dátum 16.11.2011, objektívna lehota by začala plynúť v tento deň a uplynula by 16.11.2012.

15/ Súd prvej inštancie absolútne nereflektoval na dôkazy predložené žalovaným, vyjadrenia, vyhlásenia osôb, dokonca ani nespomenul e-mail od G.. B.. Súd konal arbitrárne a nehodnotil dôkazy komplexne, pričom si vybral len listiny, ktoré vyhovovali základnej konštrukcii kladenej žalobkyňou v konaní. Rovnako sa súd nevysporiadal s predloženými internými predpismi zo strany žalovaného, predloženými vyjadreniami, ani so správami o výsledku kontrol. Súd riadne neodôvodnil, prečo odmietol vykonať predmetné navrhované dôkazy. Rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné, nie je z neho jasné, určité a špecifikované, na základe čoho dospel k predmetnému názoru a na základe čoho rozhodol. Súd sa nezaoberal dôvodmi, na ktoré Rozviazanie pracovného pomeru odkazovalo, a to s listom - Oboznámenie podľa § 63 ods. 6 Zákonníka práce. V nevykonaní žalovaným navrhnutých dôkazov videl žalovaný porušenie práva na spravodlivý proces, odňatie možnosti konať pred súdom a porušenie zásady rovnosti zbraní. Napadnutý rozsudok považoval za svojvoľný, čo je v rozpore so slovenským právom. Záverom odvolania žalovaný žiadal odvolací súd o pripustenie dovolania v prípade, že by

odvolaniu nebolo vyhovené, nakoľko ide o otázku zásadného právneho významu, ako aj z hľadiska porušovania procesných práv strany sporu. Predmetný prípad je dôležitý pre vytvorenie právne záväzného rozhodnutia pre otázku odôvodňovania a formulácie skončenia pracovného pomeru v súvislosti s vedúcou funkciou zamestnanca a jeho zodpovednosti v rámci organizácie, ako aj v zmysle škody spôsobenej samotnému štátu takýmto konaním zamestnanca.

16/ K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá žiadala, aby odvolací súd napadnutý medzitýmny rozsudok ako vecne správny potvrdil. K námietke žalovaného týkajúcej sa nedostatočne zisteného skutkového stavu žalobkyňa uviedla, že nevyhovenie dôkaznému návrhu strany neznamená postup súdu odnímajúci strane možnosť konať pred súdom. Súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a zistenie skutkového stavu je úplné. Je zrejmé, že súd prvej inštancie prisúdil prioritu listinným dôkazom a vykonávanie dokazovania množstvom svedkov nepovažoval za účelné a svedčiace rýchlemu a účinnému poskytnutiu právnej ochrany zamestnancovi pred neoprávneným skončením pracovného pomeru. Pokiaľ žalovaný namietal nevykonanie dôkazu, svedeckej výpovede S. J., poukázala žalobkyňa na podanie žalovaného zo dňa 30.10.2014, v ktorom žiada vypočutie svedkyne iba v prípade potreby, to isté platí aj v prípade výpovede svedka G. T.. Čo sa týka e-mailovej správy p. Lackovičovej, je zrejmé, že súd prvej inštancie vzal existenciu tohto dôkazu na vedomie (str. 8 rozsudku) a na jeho základe rozhodol.

17/ Pokiaľ žalovaný namietal nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, mala žalobkyňa za to, že súd správne zistil, že žalobkyňa sa nepodieľala na príprave, uzavretí, ani plnení resp. kontrole žiadnej zo štyroch vytýkaných zmlúv a správne zistil, že agenda prenájmu nebytových priestorov u žalovaného spadala do pôsobnosti TPÚ, ktorý mal jednoznačne v kompetencii povoľovanie vstupu do týchto priestorov, uzatváranie zmlúv vo vzťahu k nim, ich užívanie, kontrolu ich užívania vrátane fakturácie plnení a energií, ako aj komunikáciu s externým právnym zástupcom. Názor žalovaného o kontrolnej povinnosti žalobkyne vedie k absurdnému záveru, že žalobkyňa mala údajne byť zviazaná kontrolou plnenia pohľadávok žalovaného voči tretím osobám, aj keď nedošlo zo strany príslušného úseku (TPÚ) k vystaveniu faktúr. Ad absurdum žalovaný tvrdil, že žalobkyňa mala zo všeobecných ekonomických a účtovných podkladov vidieť nielenže neuhradené faktúry, ale aj zvýšený odber energií bez refakturácie tretej osobe. Žalovaný úplne absurdne a účelovo tvrdil, že žalobkyňa mala kontrolovať plnenia vo vzťahu ku každému z tisícok priestorov žalovaného a ku každému z tisícov účtovných dokladov. Súd prvej inštancie dospel tiež k správne záveru vo vzťahu k nezverejneniu jednej zo štyroch vytýkaných zmlúv, keď žalobca nepreukázal, že by táto zmluva bola predložená na evidenciu a zverejnenie žalobkyňi. Vo vzťahu k plynutiu lehôt podľa § 63 ods. 4 Zákonníka práce súd prvej inštancie správne zistil slovné spojenie „takmer dva roky“ uvedené vo výpovedi. Žalobkyňa poukázala na to, že medzi dátumom e-mailovej správy p. Lackovičovej a momentom doručenia výpovede žalobkyňi je časový priestor dlhší ako subjektívna dvojmesačná lehota. Rovnako nesúhlas Ministerstva kultúry SR s uzavretím zmluvy o výpožičke bol adresovaný a doručený priamo vtedajšiemu generálnemu riaditeľovi žalovaného a medzi momentom doručenia a doručením výpovede žalobkyňi je časový priestor dlhší ako dvojmesačná subjektívna i ročná objektívna lehota. Zo správy kontrolóra žalovaného zo dňa 12.7.2013 vyplýva jednoznačne vedomosť TPÚ (a nie úseku žalobkyne) o dlhodobom existujúcom protiprávnom stave.

18/ Žalobkyňa mala ďalej za to, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil. Súd správne aplikoval na skutkový záver spočívajúci v tom, že vytýkané porušenia pracovných povinností nespádali do pôsobnosti Ekonomického úseku, ktorý riadila žalobkyňa, skutkovo právny záver o neplatnosti výpovede z tohto dôvodu. Rovnako správne súd prvej inštancie poukázal na všeobecne formulovanú výpoveď bez uvedenia konkrétností. Správne tiež aplikoval § 63 ods. 4 Zákonníka práce na plynutie lehôt. Ďalej mala žalobkyňa za to, že súd prvej inštancie správne aplikoval procesnú zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena žalovaným v prípade preukázania skutočnosti, že zmluva zo dňa 15.8.2011 bola predložená Ekonomickému úseku na zverejnenie a rovnako správne posúdil, že z hľadiska závažnosti nie je prípadné porušenie tejto povinnosti dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru, ani výpoveď. Súd prvej inštancie rovnako správne vyvodil záver o neplatnosti výpovede založený na skutočnostiach, že dve vytýkané zmluvy boli uzavreté a plnené pred nástupom žalobkyne do funkcie, zmluva zo dňa 23.8.2010 nebola uzavretá z dôvodu nesúhlasu príslušného ministerstva a pracovná náplň, ani iné pracovné povinnosti žalobkyne ju neoprávňovali k vyprataniu predmetných priestorov, pričom kompetencia Ekonomického úseku bola v tomto smere evidenčná. Záverom žalobkyňa uviedla, že napadnutý rozsudok bol dostatočne odôvodnený a to aj s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR (IV. ÚS 14/07, II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04).

19/ Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

20/ Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

21/ Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie CSP preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t.j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

22/ Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že prvoinštančný súd vzhľadom na vykonané dokazovanie riadne zistil skutkový stav veci a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny záver. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ktoré boli pre jeho rozhodnutie podstatné.

23/ Podľa § 61 ods. 2 Zák. práce, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť.

24/ Podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak sú u zamestnanca dôvody, pre ktoré by s ním zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer, alebo pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny; pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny možno dať zamestnancovi výpoveď, ak bol v posledných šiestich mesiacoch v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny písomne upozornený na možnosť výpovede.

25/ Podľa § 63 ods. 6 Zák. práce, ak zamestnávateľ chce dať zamestnancovi výpoveď pre porušenie pracovnej disciplíny, je povinný oboznámiť zamestnanca s dôvodom výpovede a umožniť mu vyjadriť sa k nemu.

26/ V citovanom ust. § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce sú zakotvené dva výpovedné dôvody; jednak dôvod, pre ktorý by zamestnávateľ mohol okamžite skončiť pracovný pomer a ďalej druhý, spočívajúci v menej závažnom porušení pracovnej disciplíny. Prvý dôvod vyjadruje situáciu, kedy sa zamestnanec dopustí skutku, ktorý zakladá právo zamestnávateľa okamžite skončiť pracovný pomer, ale zamestnávateľ radšej volí danie výpovede. V súdnej právnej veci žalovaný uplatnil voči žalobkyni v poradí prvý výpovedný dôvod ustanovený v § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce, t.j. uplatnenie výpovede z dôvodov, pre ktoré by so žalobkyňou mohol okamžite skončiť pracovný pomer. Ešte pred uplatnením výpovedného dôvodu podľa ust. § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce je zamestnávateľ povinný zamestnanca upozorniť na možnosť výpovede v súvislosti s porušením pracovnej disciplíny a umožniť mu, aby sa k tomuto dôvodu vyjadril.

27/ V danom prípade zamestnávateľ (žalovaný) upozornil žalobkyňu na porušenie pracovnej disciplíny, pre ktoré by mohol s ňou okamžite skončiť pracovný pomer, listom zo dňa 26. 7. 2012 (č.l. 9, 10 spisu), ku ktorému žalobkyňa zaujala písomné stanovisko svojím listom zo dňa 1. 8. 2012 (č.l. 13, 14 spisu) a v ktorom existenciu takýchto dôvodov odmietla. Listom zo dňa 22. 8. 2012 potom žalovaný dal žalobkyni výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zák. práce, a to z dôvodu, pre ktorý by s ňou mohol okamžite skončiť pracovný pomer. Ako plynie z cit. ust. § 61 ods. 2 Zák. práce, zákon ustanovuje nielen povinnosť zamestnávateľa výpovedný dôvod skutkovo vymedziť, ale ustanovuje aj požiadavku na spôsob tohto vymedzenia, a to tak, aby výpovedný dôvod nebol zameniteľný s iným výpovedným dôvodom. Výpovedný dôvod je skutkovo vymedzený vo výpovedi nezameniteľným spôsobom iba vtedy, ak sú vo výpovedi skutkové okolnosti výpovedného dôvodu opísané tak, že vo svojom súhrne tvoria skutok, ktorý je nezameniteľný s inými skutkami. Pri posudzovaní dodržania formálnych náležitostí výpovede pre porušenie pracovnej disciplíny listom zo dňa 22. 8. 2012 neuniklo pozornosti súdu prvej inštancie, že vo výpovedi žalovaný medzi závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktorého sa mala dopustiť žalobkyňa zaradil dôvod, že „...takmer dva roky, až do 12. 7. 2012 trpela používanie majetku SND inou organizáciou napriek výslovnému nesúhlasu ministra kultúry SR; taktiež takmer dva roky až do 12. 7. 2012 nezabezpečila kontrolu a plnenie pohľadávok SND, náklady a výnosy SND za používanie majetku SND (priestory a ich vybavenie) ...“, ktoré súd prvej inštancie vyhodnotil ako

len všeobecne formulované, nedostatočne konkretizované, s absentujúcim vytknutím jednoznačných pochybení a aj času, kedy malo dôjsť k pochybeniu, z ktorého dôvodu výpoveď žalovaného v tejto časti posúdil ako neurčitú a nejasnú. S týmto posúdením označenej časti výpovede, obsahujúcej takto vymedzený dôvod výpovede, ako „závažného“ porušenia pracovnej disciplíny, ktorého sa mala žalobkyňa dopustiť, sa odvolací súd stotožňuje. Uvedenému vymedzeniu konania žalobkyne aj podľa odvolacieho súdu chýba bližšia - hoci len stručná - špecifikácia konkrétneho (konkrétnych) žalobkyňou opomenutého (opomenutých) konania (konaní), predstavujúcich porušenie pracovnej disciplíny zo strany žalobkyne, pre ktoré mohol žalovaný s ňou okamžite skončiť pracovný pomer. Všeobecný odkaz „o trpení používania majetku SND...“, či „...nezabezpečení kontroly a plnenia pohľadávok SND, náklady a výnosy SND za používanie majetku SND....“ v návaznosti na uzavretie štyroch zmlúv (so subjektami SEBA, Senator J., D.O..M., K., N.-Q. I.G..J.. S. D.O..M.. a Stredisko odbornej praxe Hotel Management, týkajúcich sa poskytovania stravovacích služieb jednak zamestnancom žalovaného ako aj návštevníkom SND) nezodpovedá zákonnej požiadavke vyjadrenej v § 61 ods. 2 Zák. práce o nezameniteľnosti výpovedného dôvodu; navyše budí dojem, ako keby zodpovednosť žalobkyne za ekonomické fungovanie žalovaného bola bezbrehá, čo však nezodpovedá deľbe kompetencií medzi ekonomickým úsekom žalovaného a technicko-prevádzkovým úsekom v Organizačnom poriadku žalovaného a ani nevplyva z pracovnej náplne žalobkyne. Neurčitosť a nedostatočné vymedzenie vytykaného nesprávneho konania žalobkyne (ako výpovedného dôvodu) v tomto prípade neodstraňuje ani odkaz na uzavretie zmlúv so spomínanými podnikateľskými subjektami, nakoľko tento je príliš všeobecný, t.j. konanie, ktoré má predstavovať porušenie pracovnej disciplíny žalobkyňou nedostatočne konkretizuje. Z hľadiska zákonnej požiadavky na určitosť výpovedného dôvodu podľa odvolacieho súdu predmetná výpoveď v danej časti neobstojí.

28/ Okrem tohto záveru (bod 27) boli podľa názoru odvolacieho súdu správne aj ďalšie právne závery prvoinštančného súdu, ku ktorým dospel pri skúmaní samotnej existencie výpovedného dôvodu, t.j. či sa žalobkyňa vôbec dopustila konania, ktoré je jej žalovaným vytykané. Pri skúmaní porušenia pracovnej disciplíny, ktorej sa mala žalobkyňa dopustiť, bolo nutné vychádzať z oprávnení, ktoré žalobkyňi vo funkcii riaditeľky ekonomického úseku prináležali a ktoré zároveň vyplývali z jej pracovnej náplne; preto sa súd prvej inštancie správne zamerail aj na zistenie obsahu pracovnej náplne riaditeľa technicko-prevádzkového úseku (a jeho podriadeného zamestnanca W. C.) a ich porovnaním s pracovnou náplňou žalobkyne (tiež čl. XIX Organizačného poriadku žalovaného) správne ustálil, že výkon správy budov (vrátane nájmu budov, alebo ich častí) spadal do kompetencie Technicko-prevádzkového úseku. Žalobkyňa, do kompetencie ktorej nepatrilo riešenie otázky nájmu nebytových priestorov, či výpožičky nehnuteľného majetku (tieto zastrešoval spomínaný Technicko - prevádzkový úsek) nebola oprávnená riešiť nedostatky v zmluvách, týkajúcich sa užívania nebytových priestorov žalovaného a ani za ne niesť zodpovednosť.

29/ Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že žalobkyňa sa mohla dopustiť porušenia pracovnej disciplíny jedine v súvislosti s nezverejnením zmluvy uzatvorenej medzi SND a SEBA Senators Banquets, s.r.o. zo dňa 15. 8. 2011, avšak len za predpokladu, že predmetná zmluva bola ekonomickému úseku (do kompetencie ktorého spadalo zverejňovanie zmlúv) predložená za účelom jej zverejnenia v rozhodnom čase. Ako však súd prvej inštancie správne uzavrel, ani prípadné porušenie tejto povinnosti zo strany žalobkyne by nepredstavovalo porušenie pracovnej disciplíny takej intenzity, ktoré by mohlo mať za následok výpoveď z pracovného pomeru z dôvodu, pre ktorý by zamestnávateľ mohol so zamestnancom okamžite skončiť pracovný pomer. Hodnotenie intenzity porušenia pracovnej disciplíny je závislé od konkrétnych okolností prípadu a ovplyvňuje ho tak osoba zamestnanca, jeho doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, spôsob a intenzita porušenia konkrétnych pracovných povinností, ako aj situácia, v ktorej k porušeniu došlo, dôsledky porušenia pre zamestnávateľa, či konanie zamestnanca spôsobilo zamestnávateľovi škodu a pod. v prípade žalobkyne išlo o zamestnanca, ktorému žalovaný nikdy nevytkol nedostatočné plnenie pracovných povinností, nikdy nebola riešená pre porušenie pracovnej disciplíny. Ani tento výpovedný dôvod by nebol opodstatnený.

30/ Podľa § 63 ods. 3 Zák. práce, pre porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer, môže dať zamestnávateľ zamestnancovi výpoveď iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode výpovede dozvedel, a pre porušenie pracovnej disciplíny v cudzine aj do dvoch mesiacoch po jeho návrate z cudziny, najneskôr vždy do jedného roka odo dňa, keď dôvod výpovede vznikol.

31/ Odvolací súd sa zhoduje so súdom prvej inštancie aj v závere, že žalovaný uplatnil výpoveď voči žalobkyňi ohľadom údajného porušenia pracovnej disciplíny v súvislosti s označenými zmluvami po

márnom uplynutí jednoročnej prekluzívnej lehoty, berúc do úvahy, že jednoročná prekluzívna lehota začala plynúť dňom 1. 8. 2010, kedy nastúpila do funkcie ekonomickej riaditeľky, a to v prípade zmlúv uzavretých dňa 4. 5. 2004 (W.. G. J. - K.), ďalej dňa 26. 8. 2008 (N.-Q. I..G..J.. S., D..O..M..) a uplynula márne s dňom 1. 8. 2011; ďalej v prípade zmluvy uzavretej dňa 23. 8. 2010 jednoročná prekluzívna lehota uplynula s dňom 23. 8. 2011 (Stredisko odbornej praxe Hotel Management) a napokon v prípade zmluvy uzavretej dňa 15. 8. 2011 (SEBA Senator Banquets, s.r.o.) jednoročná prekluzívna lehota uplynula s dňom 15. 8. 2012. Keďže výpoveď bola žalobkyni daná dňa 22. 8. 2012, žalovaný uplatnil výpoveď voči žalobkyni po uplynutí jednoročnej prekluzívnej lehoty odo dňa kedy dôvod výpovede vznikol, v zmysle § 63 ods. 3 Zák. práce.

32/ Vykonané dokazovanie preukázalo, že žalobkyni vytýkané zmluvy, sa týkali jednak poskytovania stravovania zamestnancom žalovaného, prípadne poskytovania gastronomických služieb návštevníkov kultúrnych podujatí v priestoroch žalovaného, pričom za finančnú stránku zabezpečenia stravovacích a gastronomických služieb zodpovedala práve žalobkyňa; zároveň však spomínané zmluvy buď nedostatočne alebo vôbec neriešili otázky odplaty zmluvných partnerov žalovaného za nájom nebytových priestorov, v ktorých sa stravovacie a gastronomické služby poskytovali (a to dlhodobu). Otázka úhrad nájomného týkajúca sa zjavne správy budov) však do kompetencie žalobkyne nespádala, pričom takúto kompetenciu žalobkyne nemožno vyvodzovať automaticky len z tej skutočnosti, že žalobkyňa bola riaditeľkou ekonomickeho úseku, pričom neplatenie úhrad nájomného v priestoroch, kde sa zabezpečovalo podávanie stravy či už zamestnancom alebo návštevníkom, malo negatívny dopad na hospodárske výsledky a ekonomicke fungovanie žalovaného. Žalobkyňa mohla byť zodpovedná len za neplnenie povinností, vyplývajúcich pre ňu z jej pracovnej náplne a Organizačného poriadku žalovaného. Takéto porušenie povinností žalobkyne žalovaný v konaní nepreukázal; uplatneniu sankcie v podobe výpovede pracovného pomeru by aj v prípade zisteného porušenia pracovnej disciplíny žalobkyňou bránilo márne uplynutie prekluzívnej jednoročnej lehoty v zmysle ust. § 63 ods. 3 Zák. práce. Závery, ku ktorým dospel v konaní súd prvej inštancie boli vecne správne; odvolací súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie.

33/ Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý medzitimný súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

34/ O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 3 CSP.

35/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).